

אשת הטוחן

סקוטלנד

רשם מנזיס פרגוסון

לפני הרבה, הרבה זמן, עוד לפני שמכונות קיטור או מטוסים עלו על דעתם של בני אדם, חיו פיות בסקוטלנד, באחדים מהמקומות האהובים אליהם.

במרכז הארץ היה מקום ידוע כ"גבעת הפיות", סמוך למי אללן, שם שלט מלך הפיות וביצע דברים טובים לאנשים שלא דיברו בפיות דברי בלה. הפיות ערכו נשפי ריקודים שמחים, במיוחד כאשר הירח זרח בבהירות מעל פסגות של דונמיאט, ושם הן רקדו ושיחקו במשחקים מוזרים שלהן ליד וורן בורן.

הפיה העליזה ביותר היה "כובע אדום", בגלל הכובע שעל ראשה. כשהמלך קרא לחברה העליזה שלו לנשף חצות, יכולת להיות בטוח ש"כובע אדום" תהיה שם.

האנשים שבאזור אהבו את עם הפיות ויכלו לספר סיפורים רבים על "כובע אדום" וחבריה, שעזרו רבות לאלה שחשבו אותם לידידים.

מלך הפיות היה נאה מאוד, גבוה ודק גזרה, והוא אהב לעתים לצאת לבדו, כדי לראות איך חיים בני תמותה ואיך הם מתנהגים בשמחות ובשעות הפנאי. לעתים קרובות הוא בא להביט על גלגל טחנה במנסטרי, ונהנה לראות איך המים, בנופלים מגיא מנסטרי, מניעים את גלגל הטחנה הגדול. הוא הכיר גם את הטוחן ואת אישתו. לטוחן הייתה אישה יפה, שלעתים קרובות באה לטחנה, כדי לספר לבעלה את הרכילות ואת חדשות היום. צחוקה היה כמו צליל המים המבעבעים ומסובבים את גלגל הטחנה, ומלך הפיות עמד, בלתי-נראה בעצמו, והסתכל בהנאה על אשת הטוחן היפה.

ככל שראה אותה יותר ושמע את צחוקה, כך התאהב בה יותר, ויום אחד, כאשר עברה בגבעות הראה את עצמו ונכנס לשיחה איתה.

אשת הטוחן עוד לא ראתה מעולם אדם נאה כל כך והחמיא לה מאוד שדיבר אליה. הפגישות האלה חזרו על עצמן עד שגם אשת הטוחן התאהבה באדם הנאה. היא לא ידעה שהמחזר שלה הוא פייה, כי לא עלה על דעתה לשאול אותו שאלה כזו. היא נתנה לו את ליבה, ולא החשיבה יותר את הטוחן, אך זה לא הפסיק לאהוב אותה, ולעתים השתומם מה קורה לאישתו. הוא לא שאל ולא אמר מילה, כי חשב שהכל יחזור למסלולו הרגיל, וכאדם חכם העדיף לא לעורר את הבעיה.

זמן מה אחר כך, חזר הטוחן יום אחד הביתה מהטחנה, והתברר לו כי אישתו עזבה והלכה עם המאהב שלה. האיש היה אומלל מאוד ונעשה כחולה-רוח. הוא לא הלך לעבודתו ונגינת גלגל הטחנה פסקה. המים עברו ליד הטחנה בלי לסובב את הגלגל הגדול, והאיכרים לא יכלו לטחון את תבואתם, כי אישתו של הטוחן עזבה אותו.

הייתה אישה זקנה אחת, שנחשבה למכשפה

בעיני אנשי הסביבה. יום אחד הטוחן ממנסטרי הלך להתייעץ איתה. הוא סיפר לה את צרתו ואמר שיעשה הכל כדי לקבל את אישתו חזרה, כי הוא אוהב אותה אפילו יותר מאשר קודם.

המכשפה הזקנה אמרה שהיא תטיל לחש ותגלה מי חטף את אישתו היפה, כי בלי לדעת זאת אי-אפשר לעשות דבר.

לקח זמן מה עד שהלחש הוטל כראוי, אך בסוף הדבר עלה בידה והיא יכלה לספר לטוחן כי אישתו נחטפה על ידי מלך הפיות ויש רק דרך אחת לחזיר אותה אליו.

היה עליו לחזור לטחנה, להפעיל את הגלגל מחדש ולהמשיך בעבודתו הרגילה. אבל כאשר ינפה את התבואה עליו לעשות תנועה מיוחדת עם הנפה, ואז אישתו תפול לרגליו, והיא הראתה לו את התנועה המיוחדת.

דבריה עודדו את הטוחן והוא חזר הביתה במצב רוח מרומם ולמחרת יצא לעבודה. הגלגל התחיל להסתובב, המים המשיכו בנגינתם ורעש המלאכה נשמע שוב ליד

הטחנה הישנה.

יום קיץ אחד, כשהטוחן ניפה את התבואה,
שמע כאין זמירה באוויר, והצליל הזכיר לו את
קולה של אישתו.

הוא הקשיב היטב ושמע אותה שרה נימה
עצובה. הוא שמע

הו יפים יערות אלוהי"

נעימים גבעות של טוללי"

אך כשאני נזכרת במנסטרי"

לבי נעשה עצוב."

הטוחן שמע את השירה בלי שיכול היה

לראות את אישתו, אבל בטוח היה שזו היא.

כל יום הוא שמע את אותו השיר, אך דמותה

לא נראתה לו. הנגינה נשמעה תמיד כאשר

ניפה תבואה, אך למרות ניסיונות רבים הוא

לא הצליח לעשות את התנועה המגית

שהמכשפה הראתה לו.

יום אחד, כאשר עמד בדלת הטחנה עם נפת

תבואה ביד, התנועה הקסומה הצליחה

והכישוף, שהחזיק את אישתו, נפוג. היא

נפלה מהאוויר לרגליו.

שמח היה בבית הטוחן באותו היום. הטוחן

הזמין את ידידיו להשתתף עמו בשמחה

וסיפר להם איך הצליח להחזיר את אישתו

מארץ הפיות.

אבל האישה לא סיפרה מה שראתה אצל

הפיות, והבעל לא שאל אותה גם על כך. הוא

היה שמח שהצליח להחזירה הביתה.

וטוב לדעת שהם המשיכו לחיות באושר.